

Aniž zvedl student hlavu od knihy, ukusoval z mohutného krajíce chleba.
Brzy byl čas, aby se biskup odebral zase do Řezna.
Bylo až podivuhodné, jak se současně s prostředím změnilo i chování Sidneyho Hasketta.
Kdy ti lidé přišli do Čech, neví se určitě.
Císař neměl ani tušení, co to běhoun vůbec je.
Děti si nevšimly, že se k nim přiblížil nějaký člověk drobné postavy.
Děvče bohatě využívalo vzrušujících zimních večerů, aby co nejčastěji zmizelo od pracovního stolku.
Děvečka marně pátrala, kdo vzal buchtu.
Dílo se řezbáři nadobyčej dařilo až do chvíle, kdy začal modelovat tvář.
Dovedla si představit ještě líp než její muž, co je čeká v nejbližší době.
Druhého dne přišel sedlák v pevném přesvědčení, že je chaloupka jeho.
Dunaj byl čím dál tím prudší od toho, jak byl často svírán vysokými břehy.
Hajný dával pozor, aby lidé zvěř neplašili.
Hospodáři bylo líto, že urazil poctivého člověka.
Chtěl jsem co nejdříve dojet k místu, kde již začínají „moje“ lesy.
Jak byl rozvážný ve slovech, tak byl rozvážný i v pohybech.
Jak se to loni na podzim stalo, zůstane už asi nevysvětleno.
Je zajímavé, jak se při kávě každý rozpovídá.
Měl jsem stále pocit, jako bych někoho o něco ošidil.
Můj známý bude asi mít důvod, aby vám nevěřil.
Na počátku filmu, podniku tak moderního, velkorysého a technicky pokročilého, stojí něco tak starodávného a technicky primitivního, jako je film.
Nabrali si zlatáků, kolik mohli unést.
Nachový kvítek bramboříku, plátky vztyčené vzhůru, jako by odletět chtěl, zadechl k nasupenému chmýří svou kouzelnou vůní.
Najednou se mi to zezdalo všechno tak neskutečné, tak absurdní, že jsem se málem dal do smíchu.
Neměl jsem možnost se přesvědčit, zda je had jedovatý či ne.
Ozvalo se bouchnutí, jako by něco těžšího spadlo ze stolu.
Paní neopominula podotknout, jak byla dceruška veškerou tou krásou unesena.
Podruhé jsem Mindu zavřel do sklepa s tím výsledkem, že rozkousala dveře.
Ponejprv činí se o těch lidech zmínka v letopisech, že se u nás objevili v roce 1416.

Potkávají nás dobráci penzisti, jak se zmítáme každý na jiném konci šňůry, mnohonásob otočené kolem našich nohou.
Pravda bylo, že vlastně Vaška velmi málo znal.
Přede mnou klesalo slunce, rudé jako květ strawberry, toho podivuhodného kaktusu, jehož plátky jsou žíhané do fialova.
Příštím rokem můžeš jet bez obavy do Paříže, budeš-li mít peníze na zaplacení cesty.
Oba jezdcí přichvátali na koních až tam, kde ležel dokonávající kůň.
Rozvinula se hádka, zda je lépe dávat na boule octan hlinitý, nebo křen.
Ruda přemýšlí o zabitém hajném, jak si ten mrtvý umínil neodpustit jim svou smrt.
Řezbář potřeboval živého člověka, podle kterého by mohl pracovat.
Srpen je obyčejně doba, kdy domácí zahradník opouští svou zahradu divů a jede na dovolenou.
Stalo se jednou, že rybář při návratu z Jírovic u břehu svou loďku nenašel.
Stínidlo na lampě bylo trochu do žlutočervena, jako když v horkém létě zapadá slunce za Meadow.
Tehdy učinil Přemysl slavný slib, že vystaví nový klášter.
Ten se už domů nevrátí takový, jak odešel.
Teprve teď se lidé v okolí dozvěděli, kdo přebýval v lesní chaloupce.
V lese byla studánka, jejíž čistá voda hodila se uhlířům k pití i k vaření.
V malém parku všechno bylo, jako bývalo před lety.
V pověstech dovidáme se o nejednom chrámu pohanském v Čechách, kde kněží zlatou kvočnu chovali.
Všichni živili slabou naději, že se dívka přece jen uzdraví.
Vtom se ozve zahřmění, rachot, jako by se skály řítily.
Zahradník má starost, zda mu nezmrzne azalka.
Znal ne jeden případ, kdy měsíc zahálky způsobil pokles výkonnosti na celý rok.